

Velikonoční dobrodružství

Za potůčkem u mrkvového pole žil beránek Tonda společně se svým kamarádem zajíčkem Ferdou. Byli to ti nejlepší kamarádi a vylomeniny jim šly jedna báseň!

Jednoho dne je napadlo, že kamarádům z lesa připraví ty nejlepší Velikonoce. A protože to není jednoduchý úkol, museli se připravit opravdu důkladně. Tonda přemýšlel, co vše je potřeba, když v tom mu to došlo! „Potřebujeme vajíčka! No jo, ale co když nám slepička Klárka žádná nedá?“ Poprosil Ferdu, aby s ním za Klárkou zašel. Společně se vydali do blízké vesničky, kde v kurníku bydlela slepička Klárka se svými sestrami. „Zdravíme tě, Klárko, moc tě prosíme, nedarovala bys nám pár vajíček, která bychom mohli ozdobit a udělat kamarádům radost?“. Klárka si povzdechla a pravila: „Kluci, ráda vám pár vajíček daruji, ale moje sestry mají hlad, myslíte, že jim můžete nasypat zobání? Náš pán odjel a já to sama nedokáži.“ Ferda s Tondou neváhali ani minutu! Rozběhli se k sudu plnému krmení a Klárce i jejím sestrám nasypali. „Moc děkujeme za pomoc. Za odměnu vám každá z nás dá do košíčku pár vajíček.“ „Děkujeme Klárko, moc nám to pomůže!“ řekli a zamířili zpátky domů.

Ferda zavelel, že bez pomlázek by to nebyly ty správné Velikonoce, proto se musí zastavit u potůčku, kde seženou ty nejlepší vrbové proutky. Stará vrba se tyčila nad obzorem a pozorovala okolí. „Hůůů. Hůůů, kdo mě to ruší při odpočinku?“ uslyšeli najednou. Nemluvila to vrba, ale moudrá sova Eliška, která zde dospávala náročnou noc. „Ahoj Eliško, nechtěli jsme tě budit, ale potřebujeme vrbové proutky na výrobu pomlázek pro naše klučičí kamarády“ řekl Tonda. Eliška byla moc unavená, a proto souhlasila a nechala je posbírat ty nejlepší proutky, které stará vrba nabízela. „Bude to mít ale jednu podmínku pánové,“ řekla sova. „Chci, abyste pomlázky upletli tady u vrbového lesíku.“ Tonda s Ferdou neváhali a pustili se do pletení. Upletli celkem osm pomlázek a to jim stačilo, poděkovali a chtěli se s pomlázkami vydat domů. Přišla ale vánice a hotové pomlázky se jim rozlétly do vrbového lesíku. Co teď? Podařilo se jim najít většinu, ale tři jim chyběly. Eliška je z výšky pozorovala, nakonec ráda pomohla a za chvíli měli u sebe všech osm pomlázek a mohli vyrazit domů. Tonda vzal pomlázky a Ferda košík s vajíčky. Ale jak dobře víme, zajíčci spíše skáčou, než běhají a tak Ferda vajíčka samozřejmě poztrácel. Zakutálely se do trávy a nebylo jednoduché je najít. Nakonec se povedlo a slavnosti Velikonoc mohly začít.

Pozvali všechna zvířátka z lesa, které si jen umíte představit, lišku Bystroušku, ježka Káju, veverku Terku, jezevce Kubu, medvídka Brumlu s paní Brumlovou, samozřejmě nesměla chybět také slepička Klárka se sovou Eliškou, bez kterých by tyto oslavy neproběhly. Každý přinesl nějaké dobroty, mazanec, jidášky, ale také nádivku a spoustu sladkostí. Holky natrhaly sněženky a narcisky na ozdobu stolů a byla to opravdu nádhera. Kluci si mezitím připravili pomlázky a chystali se holky pořádně vyšlehat, to prostě k velikonočním neodmyslitelně patří. Společně se hodně nasmáli, Tonda s Ferdou dělali svoje obvyklé vylomeniny a vyprávěli jeden vtip za druhým. No jo, to by nebyli oni. Zábava pokračovala, ale bylo už pozdě a zvířátka začínala být unavená, domů se jim sice vůbec nechtělo, ale Brumlovi už usínali, a tak se zvedli a s nimi i všichni ostatní. „Tondo a Ferdo! Děkujeme za tak nádherný den, moc jsme si to s vámi užili! Tak zas někdy,“ řekl medvěd Brumla i za ostatní a odebrali se do svých domovů.

A my moc děkujeme vám všem za pomoc s tak náročnou přípravou.
Doufáme, že jste si dnešní odpoledne užili, tak jako my.
Bez vás bychom to nezvládli. Proto si zasloužíte obrovskou pochvalu!

Užijte si nádherné Velikonoce, plné klidu a pohody. Vaši kamarádi **Tonda a Ferda.**